

Vérteskethely közösségi életének fellendülése

Csejtej Johanna

A Nemzeti Művelődési Intézet Komárom-Esztergom Megyei Igazgatósága a kezdetektől fogva gondos figyelemmel kíséri a megye Közművelődési Foglalkoztatási és Képzési Programban részt vevő közművelődési asszisztenseinek munkáját. A közművelődési asszisztensek feladatáról Csejtej Johannával beszélgettünk. Johanna 1970-ben született Veszprémben. Négy éve költözött Vérteskethelyre, ahol 2020 decembere óta közművelődési asszisztensi feladatokat lát el.

S. Zs.: Kérlek, mutasd be röviden Vérteskethelyt!

Cs. J.: Vérteskethely Tatabányától 33 km-re fekszik, szomszédsá-

gában egy kisváros, Kisbér és több község található. A közel 640 fős faluban körülbelül 200 háztartást számlálunk. Az itt élő családok főleg mezőgazdasággal foglalkoznak. Egy óvodánk van, az iskolás gyerekek pedig a környező településekre járnak tanulni. A közösségi szintünkhöz otthont nyújt a könyvtár- és foglalkoztató teremnek, a nagyterem pedig 130 fő befogadására képes.

S. Zs.: Hogyan és mikor lettél Vérteskethely közművelődési asszisztense?

Cs. J.: Veszprémben születtem és Litéren nőttem fel. Érdekes, hogy az apai nagyapám volt a litéri művelődési ház első igazgatója, az anyai nagyanyám pedig ott volt könyvtáros. Én Litérről a szombathelyi Dísznövénykertész Szakközépiskolába jártam, ott végeztem és húsz éven át virágkötőként dolgoztam. Lassan négy éve, hogy Vérteskethelyen lakom. A közművelődési szakember pozíciót a helyi önkormányzat hirdette a településen, ami együtt járt a közművelődési szakember képzéssel. Mind ez a Nemzeti Művelődési Intézet Közművelődési és Foglalkoztatási Programja keretei között, a Komárom-Esztergom Megyei Igazgatósággal együttműködésben valósíthatott meg. Én erre az állásra pályáztam, felvettek, és 2020 decemberében meg is kezdtem a munkát

a közösségi szintérben, amelyet a településen mindenki csak úgy ismer, hogy Művelődési Ház.

S. Zs.: Milyen programokat valósítottál meg az elmúlt közel egy évben?

Cs. J.: Kezdetben egy, a JógyakorlatON.hu felületen látott, a Komárom-Esztergom megyei Tarján mintája alapján újraalkottam a **Pecsétgyűjtőt**. Ehhez én készítettem pecsétgyűjtő füzeteket, amiket a gyerekek az oviból, a Művelődési Házból és a parkból vihettek magukkal. A faluban három pecsétpontot helyeztem ki, a játékban részt vevő gyerekeket pedig a helyi fazekasunk kerámiafiguráival, a felnőtteket a saját készítésű szappanjaimmal ajándékoztam meg. A **farsangi** időszakban maszkokat, álarcokat vihettek haza a gyerekek díszíteni, majd a szülőikkel együtt lefotózták és a települési Facebook-csoportban megosztva küldték be nekem. Nagyon jó volt látni az aktivitásukat. **Húsvétkor** a Művelődési Ház ablakait és a tojásfát is együtt díszítettük. Az ablakokba a lakosok által színezett tojás alakú színezőket helyeztük ki, amiket az egyik falubeli önkéntesen lamiált. A **költészet napjára** verseket rejtettem el a helyiek által legismertebb tereken. A résztvevőknek pedig a kisfiammal közösen írtunk egy nyomravezető versikét. A **Föld**

Gyerekek a fűben

napján virágmagokat juttattam el azokhoz, akik szerették volna a virágzást fényképen megörökíteni. A beküldött képeik később a természetvédelmi kiállításunk részét képezték. **Anyák napja** alkalmából összeállítottam egy kézműves kis csomagot, hogy a gyerekek otthon apukájuk segítségével össze tudják ragasztgatni az elemeket. A csomagokat egy-egy laminált anyák napi verssel egészítettem ki. **Gyereknapra** Bogyó és Babóca tematikájú játékot készítettem. Ehhez csigás és katicás kisszékeket festettem és találkozóponthoz helyeztem ki. Hol Bogyó, hol Babóca köszöntötte a gyerekeket a faluban, és kérték, hogy írják fel az ott lévő táblára a saját nevüket. Cserébe apró öntapadós katicákat vihettek haza.

A nyári szünet közeledtével „Mit szeretnél csinálni a nyáron?” elnevezésű **rajzpályázatot** hirdettem, a beküldött alkotások pedig a Művelődési Ház ablakait díszítették. Ugyanígy hirdettem augusztus végén is „Milyen volt a nyár?” címmel. Júniusban két alkalommal tartottam **kézműves foglalkozást**, amire nem csak helyből, hanem a szomszéd faluból is érkeztek érdeklődők. A nyáriszünetben egy szombat délelőttre még **Sportna-**

pot is szerveztem. A közös zumba bemelegítés után a résztvevőknek lehetőségük volt kerékpáros ügyességi versenyen és zsákban ugrásban megmérgettni tudásukat. Ezek mellett a labda, tollaslabda, teniszlabda, babzsák és a hullahopp sporteszközöket is kipróbálhatták. Bemutatót tartott a helyi vívó egyesület, azt követően az érdeklődők a vívást is közeleb-

ről megismerhették. Minden versenyzőt most is a fazekasunk medáljaival jutalmaztunk. Ehhez hasonló tematikájú rendezvény volt a szeptemberi **Liget Sportnap**. Itt azonban egy örömfutásban lehetett részt venni, aminek nem a verseny volt a célja. Az indulók 400 és 1000 méteres távokra nevezhettek be családi és egyéni kategóriában. Kifejezetten nagy öröm volt számomra, hogy olyan önkéntes tinédzsereket tudtam bevinni a szervezésbe, akik a futás előtt segítettek a liget kitisztításában, részt vettek a lebonyolításban, és még a futás után – egymást lelkesítve – ők is lefutották valamelyik távot. A programot követő héten már sokan meg is kerestek azzal, hogy mikor lesz a következő ilyen alkalom, sőt az egyik apuka heti rendszerességgel ismétli a távot a gyerekeivel együtt. Ezek mellett idén megvalósítottuk a **Falunapot is**, amelyhez a Magyar Falu Program adott támogatást. Izgatott voltam, mert most először konferáltam, de jól sikerült. A falunapra főzőversenyt hirdettünk meg, amin nyolc benevezett csapat indult, mellet-

Johanna és a gyerekek

Sportnap

tük még az önkormányzat csapata is készített gulyáslevest. Vendégfellépőket hívtunk meg, valamint a helyi néptáncosok, balettosok és a lovasegyesület is szerepelt a közönség előtt. A gyerekeknek volt ugrálóvár, népi fajtékok, a vérteskethelyi nyugdíjas klub pedig friss palacsintát sütött nekik. A falu-

napra körülbelül 350 fő látogatott el. A sikert segítette, hogy a szervezők között jó volt a feladatmegosztás.

A nagyobb események mellett még a Művelődési Házban elindítottam a felnőtt jogát és már a gyerekjoga is szervezés alatt áll. Húsz éve foglalkozom nemezeléssel, ezért el fogom indítani a nemezelő szakkört is, amihez már alapanyagokat is igényeltem a Nemzeti Művelődési Intézetől.

S. Zs.: Hogyan vonzod be az embereket?

Cs. J.: Amikor decemberben elkezdtem a munkát, akkor még korlátozottak voltak a lehetőségeink a járvány miatt. Azzal kezdtem, hogy kihelyeztem a Művelődési Házhoz egy ötletládát, amibe a helyiek a saját ötleteiket, kívánságaikat dobálták bele. Ezzel párhuzamosan pedig egy Facebook-csoportot is létrehoztam, aminek több, mint 120 tagja van, ami majdnem lefedi Vérteskethely összes háztartását. A Facebook mellett a szülőket, nagyszülőket leginkább a gyerekeken keresztül vonzom be. Mivel online nem érek el mindenkit, ezért a rendszeres plakátolás mellett van, hogy magam viszem ki minden házhoz a szórólapokat.

S. Zs.: Hogyan látod, milyen változásokat hozott a Közművelődési Foglalkoztatási és Képzési Program?

Cs. J.: Hatalmas változást hozott. Korábban a faluban nem volt semmilyen közösségi esemény. A Programnak köszönhetően tudtam beindítani itt az életet. De nem csak a lakosok körében hozott változást. Magamon is tapasztalom, hogy sokkal nyitottabb és önel fogadóbb emberré váltam. Szerintem a kislétszámú települések legnagyobb előnye, hogy könnyen el lehet érni a lakosokat és idővel mindannyiukkal megismerkedhetek személyesen is. Úgy érzem, hogy most nagyon a helyemen vagyok. A képzésen tanult elméleti anyaghoz nagyon sokat hozzátettek a műhelymunkák, ahol gyakorlati feladatokat oldottunk meg a többiekkel közösen. Ezekre is ihletforrásként tekintek a hétköznapokban. Az ott szerzett kapcsolatok is a mai napig megvannak. A közeli településeken dolgozó kollégáimmal együtt ötletelünk, segítjük egymást, összejárunk. Rájöttem arra, hogy mennyire fontos a közösség és erre az embereknek is szükségük van. Én ebben, amit most csinállok, magamra találtam.

SOMOGYI ZSUZSANNA 1999-ben született Tatabányán. Felsőfokú tanulmányait a Budapesti Gazdasági Egyetem Kereskedelmi, Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Karán (kulturális közösség-szervező szak) végezte. Jelenleg a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Karának (kulturális mediáció szak) hallgatója. 2021 januárjától a Nemzeti Művelődési Intézet Komárom-Esztergom Megyei Igazgatóságának közművelődési asszisztense.